

РЕШЕНИЕ

№ 12573

гр. София, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **686** по описа за **2025** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от директора на Регионална инспекция по околна среда и водите – С. /РИОСВ – С./, срещу решение № 1120/01.03.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 17427/2023 г. на СРС, 116 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 126/17.11.2023 г., издадено от директора на РИОСВ – С., с което на ответника по касация „Топлофикация Перник“ АД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 73 от Закона за ограничаване изменението на климата /ЗОИК/, е наложена имуществена санкция в размер на 10 000,00 лв. за нарушение на чл. 15, ал. 1, пр. 1 от Наредбата за реда и начина за издаване и преразглеждане на разрешителни за емисии на парникови газове от инсталации и за осъществяване на мониторинг от операторите на инсталации и авиационните оператори, участващи в европейската схема за търговия с емисии /Наредбата/, вр. чл. 34, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗОИК.

В касационната жалба са изложени съображения за неправилност на обжалвания съдебен акт поради нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Твърди се, че съобразно заложеното в разпоредбата на чл. 34, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗОИК изискване, „Топлофикация Перник“ АД в действителност е следвало в срок до 17.01.2022 г. да уведоми компетентния орган – изпълнителния директор на ИАОС, за реално настъпилата промяна в работата на инсталацията. Доколкото обаче самата промяна, изразяваща се в изгаряне на 160 тона биомаса, е реализирана на

03.01.2022 г., то именно датата на изпълнителното деяние – 03.01.2022 г., е и датата на извършване на нарушението и като такава е посочена в АУАН и НП. Моли за отмяна на решението на СРС и за потвърждаване на НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – „Топлофикация Перник“ АД, редовно призован, се представлява от юрк. С., който оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Софийска градска прокуратура, в съдебно заседание се представлява от прокурор В., който дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IX касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

„Топлофикация Перник“ АД притежава разрешително за емисии на парникови газове /РЕПГ/ № 28-НЗ-А0/2015 г., в което, както и в плана за мониторинг към него, като газов поток, водещ до емисии на парникови газове, като горива, суровини и спомагателни материали са посочени кафяви въглища, природен газ и брикети, които дружеството може да изгаря в инсталацията.

На 27.04.2023 г. ИАОС е уведомила РИОСВ – С., че дружеството е представило верифициран годишен доклад за 2022 г., в който са докладвани емисии, образувани от изгаряне на биомаса, която не е разрешена за използване в издаденото РЕПГ № 28-НЗ-А0/2015 г. и не е включена в плана за мониторинг, поради което на „Топлофикация Перник“ АД е дадено предписание да представи в РИОСВ – С. подробна ежедневна справка за използваната биомаса за периода 01.01.2022 г. – 31.12.2022 г.

На 25.04.2023 г., с писмо с вх. № 7931/25.04.2023 г. на РИОСВ – С. дружеството е представило пред РИОСВ – С. исканата информация, видно от която на дата 03.01.2022 г. е отразено изгаряне на 160 тона биомаса.

За направените констатации, експерт от дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ – С. е съставил АУАН № 52/09.06.2023 г., в който нарушението е квалифицирано като такова по чл. 15, ал. 1, предл. 1 от Наредбата и чл. 34, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. 2 ЗОИК, тъй като биомасата не е включена в РЕПГ и изгарянето ѝ представлява промяна в работата на инсталацията, за която промяна дружеството не е уведомило компетентния орган – изпълнителния директор на ИАОС.

АУАН е съставен в присъствие на пълномощник на дружеството, който го е подписал с отбелязване, че възражения ще бъдат подадени в законоустановения срок.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН не е подадено възражение.

На основание съставения АУАН, директорът на РИОСВ – С. е издал НП № 126/17.11.2023 г., с което на ответника по касация „Топлофикация Перник“ АД, на основание чл. 73 от ЗОИК, е наложена имуществена санкция в размер на 10 000,00 лв. за нарушение на чл. 15, ал. 1, пр. 1 от Наредбата, вр. чл. 34, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. 2 ЗОИК.

НП е връчено на представител на дружеството на 22.11.2023 г.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителят.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил оспореното решение № 1120/01.03.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 17427/2023 г. на СРС, 116 състав, с което е отменено НП № 126/17.11.2023 г., издадено от директора на РИОСВ – С., с което на ответника по касация „Топлофикация Перник“ АД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 73 от ЗОИК, е наложена имуществена санкция в размер на 10 000,00 лв. за нарушение на чл. 15, ал. 1, пр. 1 от Наредбата, вр. чл. 34, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗОИК.

За да отмени оспореното НП, СРС е приел, че в проведеното административнонаказателно производство са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като АУАН и НП са издадени в противоречие с изискванията на чл. 42, т. 4 ЗАНН, съответно чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, което обосновава извод за незаконосъобразност на оспорения акт.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

При така установените факти, настоящият състав на АССГ достигна до следните правни изводи: Предмет на разглеждане е решение № 1120/01.03.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 17427/2023 г. на СРС, 116 състав, с което е отменено НП № 126/17.11.2023 г., издадено от директора на РИОСВ – С., с което на ответника по касация „Топлофикация Перник“ АД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 73 от ЗОИК, е наложена имуществена санкция в размер на 10 000,00 лв. за нарушение на чл. 15, ал. 1, пр. 1 от Наредбата, вр. чл. 34, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗОИК.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 във връзка с чл. 63в ЗАНН.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от „Топлофикация Перник“ АД допустима жалба.

Приетата от съда фактическа обстановка, подробно изложена в мотивите на решението, съответства на събраните доказателства и се споделя изцяло от настоящия касационен състав на съда. Последният споделя и правните изводи на решаващият съд за незаконосъобразност на процесното НП.

В нарушение на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН в АУАН, респ. в НП, липсва пълно и точно описание на нарушението, конкретно относно времето на извършването му.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган – главен експерт в отдел Контрол на компонентите и факторите на околната среда, дирекция Контролна и превантивна дейност, при РИОСВ-С., оправомощен със заповед № РД-16/07.02.2022 г. на директора на РИОСВ-С., а НП от директора на РИОСВ-С., оправомощен съгласно ЗОИК да налага административни наказания, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014 г. на ВКС и ВАС/.

За да отмени НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че в процедурата по ангажиране на отговорността на жалбоподателя са допуснати съществени процесуални нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в неправилно посочване на датата на извършване на нарушението.

Както правилно е посочил СРС, разпоредбата на чл. 34, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗОИК регламентира задължение за оператора на инсталация, притежаващ разрешително за емисии на парникови газове, в 14-дневен срок да уведоми изпълнителния директор на ИАОС при всеки случай на планирана или реално настъпила промяна в работата на инсталацията, включително

характеристиката и/или функционирането на инсталацията. Неизпълнението на това задължение в сроковете, предвидени в наредбата по чл. 5, т. 1, е скрепено със съответната санкция по чл. 73 ЗОИК.

Видно от изложеното, всяка промяна в работата на инсталацията, независимо дали е планирана, или реално настъпила, поражда задължението на оператора да уведоми компетентния орган. 14-дневният срок за това обаче започва да тече, считано от датата на настъпване на промяната. Този извод се налага от граматическото тълкуване на чл. 15, ал. 1 от Наредбата, съгласно която разпоредба всеки оператор на инсталация, който притежава РЕПГ, е длъжен да уведоми компетентния орган по чл. 2 при настъпването на всеки случай по чл. 34, ал. 2, т. 1 и т. 2 ЗОИК, както и при промяна в плана за мониторинг. В тази връзка, неоснователно е възражението на касатора, че датата на извършване на нарушението е датата, на която е реализирано изпълнителното деяние, а именно датата на изгаряне на 160 тона биомаса – 03.01.2022 г. Както правилно е приел СРС, 03.01.2022 г. е всъщност датата, от която започва да тече предвиденият в цитираните разпоредби срок за уведомяване, който изтича на 17.01.2022 г., което касаторът също е посочил в касационната си жалба. Нарушението се счита за извършено в първия ден след изтичане на срока за уведомяване, а именно на 18.01.2022 г. При това положение, не става ясно защо в АУАН и НП се приема, че датата на нарушението е 03.01.2022 г.

Неяснотата в конкретния случай по отношение на датата на нарушението води до обоснован извод за допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на привлеченото към отговорност лице. Изпълнителното деяние на нарушението е описано непълно и неточно относно време на извършването му. Датата на нарушението представлява съществен елемент от съдържанието на АУАН и НП и същото е свързано освен с индивидуализацията на нарушението по време, място и начин на извършване, и с изтичане на предвидените в ЗАНН срокове. Съответно е налице нарушаване във формата на АУАН и НП – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя. Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността на съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

С оглед гореизложеното, решението на СРС не страда от пороците, визирани в касационната жалба, както и от такива, за които касационната инстанция следи служебно. Поради това, то следва да бъде оставено в сила.

По разноските:

При този изход на спора, на касатора не се дължат разноски.

С оглед изхода на спора, на ответника се дължат разноски, но същият не е претендирал такива, поради което не следва да се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, IX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1120/01.03.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 17427/2023 г.

на СРС, 116 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЪДИЯ: